

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **M. P.**
bytem X.

zastoupen JUDr. Markem Kocábem
advokátem se sídlem Pod Šternberkem 306, 763 02 Zlín - Louky

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení, pracoviště Brno**
se sídlem Veveří 7, 302 00 Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 12. 2019, č. j. X.

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Žalobce dne 18. 12. 2017 v nočních hodinách ublížil na zdraví panu P. Ž. Způsobil mu dočasnou pracovní neschopnost. Pan Ž. se nejdříve léčil z fyzických poranění, která mu

žalobce způsobil. Současně trpěl post-traumatickým stresovým syndromem („PTSD“). Během doby trvání dočasné pracovní neschopnosti vznikl panu Ž. nárok na nemocenskou. Okresní správní sociálního zabezpečení Kroměříž („OSSZ“) mu ji vyplácela od 19. 12. 2017 do 10. 1. 2019. Po žalobci nyní OSSZ požaduje zaplacení regresní náhrady ve výši vyplacené dávky nemocenského pojištění – 84.084 Kč.

2. Žalobce zpochybňuje délku trvání pracovní neschopnosti pana Ž. Z jeho chování během dočasné pracovní neschopnosti je podle žalobce zřejmé, že pan Ž. své onemocnění zveličuje. Ve skutečnosti PTSD netrpí. Správní orgány v tomto směru provedly nedostatečné dokazování.
3. Úkolem krajského soudu bylo posoudit, zda požadavek žalované na regresní náhradu vůči žalobci odpovídá zákonu a zda žalovaná v tomto ohledu dostatečně zjistila skutkový stav.

II. Skutkové okolnosti a rozhodnutí správních orgánů

4. Rozsudkem ze dne 29. 10. 2018, č. j. 9 T 19/2018-385, uznal Okresní soud v Kroměříži žalobce vinným ze spáchání přečinů ublížení na zdraví, porušování domovní svobody a nebezpečného vyhrožování. Tyto trestné činy žalobce spáchal dne 18. 12. 2017. Pod vlivem alkoholu přišel v noci k domu pana Ž., kterého zbil, vyhrožoval mu smrtí a neoprávněně vnikl do jeho domu. Způsobil mu tím zranění, která si vyžádala jeho dvoudenní hospitalizaci, po které byl pan Ž. až do 10. 1. 2019 v dočasné pracovní neschopnosti. Z tohoto titulu OSSZ vyplácela panu Ž. dávky nemocenského pojištění. Protože dočasnou pracovní neschopnost pana Ž. způsobil žalobce jeho fyzickým napadením, vznikl OSSZ vůči žalobci nárok na zaplacení regresní náhrady v celkové výši 84.084 Kč. Tato suma odpovídá vyplacené nemocenské panu Ž.
5. Na základě těchto skutečností zahájila OSSZ s žalobcem řízení o regresní náhradě. Žalobcem v rámci řízení zpochybnil délku trvání dočasné pracovní neschopnosti pana Ž. Tvrdil, že porušoval režim dočasné práce neschopného pojištěnce, protože pravidelně řídil auto, účastnil se jednání zastupitelstva obce Kostelec u Holešova a dokonce do něj úspěšně kandidoval. Tyto jeho aktivity svědčí o tom, že netrpí žádnými zdravotními problémy, ani PTSD. Žalobce jako důkaz navrhl, aby si OSSZ vyžádala výpisy z jednání zastupitelstva obce Kostelec u Holešova a aby zdravotní stav pana Ž. přezkoumal soudní znalec. Odkázal také na posudek, který vypracoval MUDr. P. N. v rámci trestního řízení vedeného s žalobcem dne 14. 8. 2018. Z tohoto posudku vyplývá, že duševní porucha pana Ž. vykazuje mírné příznaky a do budoucna lze předpokládat jeho plné uzdravení. Omezení v běžném způsobu jeho života znalec charakterizoval jako mírné.
6. OSSZ si vyžádala od obce Kostelec u Holešova výpisy z jednání jejího zastupitelstva, včetně prezenčních listin a videozáznamů. Z nich vyplývá, že během trvání dočasné pracovní neschopnosti se pan Ž. šestkrát účastnil zasedání zastupitelstva obce. V pěti případech to bylo v rozmezí vycházek povolených ošetřujícím lékařem, jednou mimo povolené vycházky. Psychosociální centrum – Telemens, s.r.o., v jehož péči byl pan Ž., na dotaz OSSZ potvrdilo, že účast na zasedáních zastupitelstva byla v souladu se stanoveným léčebným režimem a dotýčný jej předem vždy konzultoval s ošetřujícím lékařem.
7. Návrhu žalobce na ustanovení znalce OSSZ nevyhověla. Lékaři posudkové služby OSSZ totiž mají odborné znalosti nezbytné k posouzení rozhodných skutečností. OSSZ proto požádala lékaře posudkové služby o vyjádření k otázce, zda protiprávní jednání žalobce bylo důvodem dočasné pracovní neschopnosti pana Ž. po celou dobu jejího trvání. Tento lékař ve svém vyjádření dospěl k závěru, že mezi napadením pana Ž. a jeho dočasnou

pracovní neschopností existuje příčinná souvislost. Vycházel přitom z nálezů jeho ošetřujícího lékaře a psychiatrického vyšetření. O poklesu pracovní schopnosti pana Ž. není pochyb. Tento závěr ostatně dokládá i znalecký posudek, který doložil žalobce.

8. OSSZ následně rozhodnutím ze dne 24. 5. 2019, č. j. 47008/15500/19/110/OM, sp. zn. NP/RN/53/19 („rozhodnutí OSSZ“) podle § 126 odst. 1 a 4 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění („zákon o nemocenském pojištění“) uložila žalobci povinnost do osmi dnů uhradit regresní náhradu v celkové výši 84.084 Kč.
9. Proti rozhodnutí OSSZ se žalobce odvolal. Namítal, že dokazování, které provedla OSSZ, je nedostatečné. Opět navrhl zpracování znaleckého posudku o zdravotním stavu pana Ž. Poukázal na jeho aktivity svědčící podle něj o tom, že netrpí PTSD. Dále navrhl, aby si žalovaná vyžádala zápis z přijetí pana Ž. k hospitalizaci. Má v něm být uvedeno, že pan Ž. vyvíjel a nemocniční personál nátlak, aby jej hospitalizovali.
10. Toto odvolání žalovaná rozhodnutím ze dne 6. 12. 2019, č. j. 47000/10028/19/47091/010/ŠM-108/2019/RN9, zamítla a potvrdila rozhodnutí OSSZ. Žalovaná shledala, že OSSZ spolehlivě zjistila skutkový stav a její rozhodnutí odpovídá zákonu. Podle žalované není pochyb, že ke vzniku dočasné pracovní neschopnosti pana Ž. došlo v důsledku zaviněného protiprávního jednání žalobce. Dočasná pracovní neschopnost byla po celou její dobu v příčinné souvislosti s poškozením zdraví, které pan Ž. utrpěl po fyzickém napadení žalobce. OSSZ proto mohla použít § 126 odst. 1 a 4 zákona o nemocenském pojištění.
11. To, že omezení pana Ž. v běžném způsobu života bylo jen mírné, jak vyplývá ze znaleckého posudku, na který odkazuje žalobce, nemá vliv na posouzení délky dočasné pracovní neschopnosti. Fyzické zranění pana Ž. v běžném životě sice omezovalo pouze krátkou dobu. Trvání jeho dočasné pracovní neschopnosti ale souviselo se vznikem PTSD, který prokazatelně trval delší dobu.
12. Žalovaná si vyžádala nové stanovisko lékařky oddělení lékařské posudkové služby. Ta vycházela z kompletní zdravotnické dokumentace z ošetření a hospitalizace pana Ž., kompletní dokumentace od ošetřujícího praktického lékaře a kompletní dokumentace od ošetřující psychiatricky. Následně potvrdila závěr lékařské posudkové služby OSSZ, tj. že dočasná pracovní neschopnost pana Ž. po celou dobu jejího trvání souvisela s úrazem dne 18. 12. 2017.
13. Námitky žalobce ohledně délky dočasné pracovní neschopnosti pana Ž. žalovaný nepovažuje za důvodné. Nelze pochybovat o objektivnosti podkladové zdravotnické dokumentace předložené k posouzení zdravotního stavu pana Ž., ze kterého vycházela lékařka oddělení lékařské posudkové služby. Vypracování znaleckého posudku libovolným ústavem soudního lékařství by v této situaci bylo nadbytečné.

III. Obsah žaloby

14. Žalobce zopakoval námitky, které uplatnil v odvolání. Namítá, že žalovaná pochybila, pokud se nevypořádala s důkazními návrhy. Znovu odkázal na obsah znaleckého posudku vypracovaného v rámci trestního řízení s žalobcem. Z tohoto posudku podle něj vyplývá, že již k datu jeho zpracování (14. 8. 2018) znalec charakterizoval omezení způsobu života pana Ž. jako mírné. Relevantní část tohoto posudku žalobce připojil k žalobě.
15. Žalobce také navrhl, aby krajský soud vyžádal zápis z přijetí pana Ž. k hospitalizaci do přerovské nemocnice. Má z něj vyplývat nátlak na personál nemocnice,

aby ho hospitalizovali. V dosud vedeném správním řízení správní orgány vyžádali pouze lékařskou zprávu, nikoli také zprávu o přijetí pacienta k ošetření.

16. Žalobce poukázal na aktivity pana Ž. během pracovní neschopnosti – jeho úspěšnou kandidaturu do obecného zastupitelstva, tvorbu pravidelného periodika nebo zastávání funkce předsedy Unie digitálních kin. Podle žalobce je těžko představitelné, že by pan Ž. mohl být natolik aktivní, pokud by skutečně trpěl PTSD.
17. Jako nový důkaz žalobce navrhuje nahrávku rozhovoru mezi panem Ž. a nynějším místostarostou obce ze dne 29. 10. 2018, na které mluví o politických ambicích pana Ž. a také o jeho napadení žalobcem. V čase 56:20 pan Ž. údajně mluví o absenci PTSD. Žalobce avizoval pozdější doložení stížností, které pan Ž. od roku 2018 podával různým správním orgánům. Z jejich obsahu je podle žalobce také zřejmé, že pan Ž. PTSD netrpí.
18. S ohledem na nedostatečné dokazování ve správním řízení žalobce soudu navrhl zadat zpracování znaleckého posudku libovolnému ústavu soudního lékařství. Pouze tak lze postavit na jisto, že pan Ž. skutečně trpí PTSD a že právě kvůli této nemoci byl dočasně pracovní neschopný. Revizní lékařka, která na žádost správních orgánů poskytla své stanovisko, nebyla seznámena se zdravotní dokumentací pana Ž. ani jej nevyšetřila. Správní orgány proto nezjistily skutečný stav věci.

IV. Vyjádření žalované

19. Žalovaná plně odkázala na své rozhodnutí, protože námitky, které žalobce uplatnil, jsou totožné jako ty, které uvedl ve svém odvolání. S těmi se důkladně vypořádala.

V. Posouzení věci krajským soudem

20. Žaloba splňuje podmínky své přípustnosti. Podala ji oprávněná osoba v zákonné lhůtě. Krajský soud o ní rozhodl bez nařízení jednání v souladu s podmínkami předvídanými § 51 zákona č.150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“).
21. V průběhu řízení před krajským soudem došlo ke změně ve složení soudu. Samosoudkyni, které byla věc původně přidělena, ke dni 31. 12. 2020 zanikla funkce soudkyně z důvodů podle § 94 písm. a) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích. V souladu s platným rozvrhem práce krajského soudu pro rok 2021 byla tato věc přidělena novému samosoudci.
22. Žaloba *není důvodná*.
23. Podle § 126 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění platí, že ten, kdo způsobil, že v důsledku jeho zaviněného protiprávního jednání zjištěného soudem nebo správním úřadem došlo ke skutečnostem rozhodným pro vznik nároku na dávku, má povinnost zaplatit orgánu nemocenského pojištění regresní náhradu. Nárok na regresní náhradu nemá orgán nemocenského pojištění vůči pojištěnci, jemuž byla dávka vyplacena. Podle odst. 3 téhož ustanovení se regresní náhrada stanoví ve výši vyplacené dávky. V souladu s odst. 4 povinnost k zaplacení regresní náhrady vzniká na základě rozhodnutí příslušného orgánu nemocenského pojištění o povinnosti zaplatit tuto náhradu.
24. V tomto případě je nesporné, že se žalobce dopustil zaviněného protiprávního jednání vůči panu P. Ž., za které jej Okresní soud v Kroměříži uznal vinným v trestním řízení. Žalobce rozporuje, zda dočasná pracovní neschopnost, během které vznikl panu Ž. nárok na dávku nemocenského pojištění, byla po celou dobu jejího trvání v příčinné souvislosti s napadením pana Ž. žalobcem. Žalobce zejména zpochybňuje, zda pan Ž. vůbec trpí PTSD. K tomu navrhuje několik důkazních prostředků.

25. Krajský soud předesílá, že žádný z žalobcem navrhovaných důkazů, neprovedl pro nadbytečnost. Tyto důkazy totiž nejsou způsobilé zpochybnit závěry správních orgánů (viz blíže body 29-31).
26. Posouzení zdravotního stavu pana Ž. a také vlivu protiprávního jednání žalobce na tento zdravotní stav, je otázkou, kterou může posoudit pouze osoba s patřičnými odbornými znalostmi. OSSZ si za tímto účelem vyžádala vyjádření ošetřujících lékařů žalobce (praktického lékaře a psychiatra). Doložené podklady shodně uvádí, že zdravotní problémy žalobce byly po celou dobu jejich trvání v příčinné souvislosti s následky úrazu ze dne 18. 12. 2017. Následně si OSSZ vyžádala posouzení zdravotního stavu pana Ž. od lékařky posudkové služby. Ta dne 25. 4. 2019 vydala stanovisko, ve kterém ohledně vyjádření ošetřujících lékařů uvedla, že o objektivnosti těchto podkladů nemá pochybnosti a že z této lékařské dokumentace vyplývá, že dočasná pracovní neschopnost pana Ž. byla v příčinné souvislosti s jeho úrazem. Poukázala také na to, že tento závěr potvrzuje i znalecký posudek vypracovaný v rámci trestního řízení vedeného s žalobcem.
27. V rámci odvolacího řízení si žalovaná znovu vyžádala posouzení zdravotního stavu pana Ž. Lékařka oddělení lékařské posudkové služby žalované potvrdila závěr lékařské posudkové služby OSSZ, tj. že dočasná pracovní neschopnost pana Ž. měla po celou dobu jejího trvání souvislost s úrazem ze dne 18. 12. 2017. K vypracování stanoviska si dotyčná lékařka vyžádala kompletní zdravotnickou dokumentaci z ošetření a hospitalizace pana Ž. v přerovské nemocnici a také kompletní dokumentaci od ošetřujícího praktického lékaře a ošetřující psychiatricky. Následně konstatovala, že pan Ž. byl během celé doby své pracovní neschopnosti léčen pouze pro následky úrazu ze dne 18. 12. 2017. Vzhledem k tomu, že pan Ž. vykonává specifické zaměstnání (fotograf a videograf), které sám označuje za kreativní činnost, má právě typ psychického onemocnění specifický dopad na jeho schopnost toto povolání vykonávat. I dlouhé trvání pracovní neschopnosti proto lze považovat za přiměřené. Soudní znalec dokonce ve svém posudku uvedl, že se u pana Ž. jedná o protrahovaný průběh onemocnění, který je možné vysvětlit opakovanými retraumatizacemi v rámci probíhajícího trestního řízení, spojenými s nutností přicházet do kontaktu s osobami či situacemi spojenými s traumatem.
28. Skutečnosti, které v žalobě tvrdí žalobce, nejsou způsobilé vyvrátit závěry správních orgánů, podložené stanovisky lékařů, že pan Ž. trpí PTSD. Závažnost jeho zdravotního stavu nelze zpochybňovat pouze na základě subjektivních představ žalobce o tom, jak by se osoba trpící PTSD měla či neměla chovat. Nehraje proto roli, že pan Ž. kandidoval v komunálních volbách a během své dočasné pracovní neschopnosti vyvíjel další aktivity. Pokud jde o jeho účast na zasedáních zastupitelstva obce, jeho ošetřující lékař potvrdil, že ji s ním pan Ž. vždy předem konzultoval.
29. Námitku nedostatečného dokazování v řízení před správními orgány soud nepovažuje za důvodnou. Není pravda, že se revizní lékařka žalované v tomto případě neseznámila se zdravotní dokumentací pana Ž. Jak vyplývá z výše uvedeného, lékařka posudkové lékařské služby žalované si k vypracování svého stanoviska dožádala kompletní zdravotnickou dokumentaci z ošetření a hospitalizace pana Ž. v přerovské nemocnici a také kompletní dokumentaci od ošetřujícího praktického lékaře a ošetřující psychiatricky. Kromě toho vycházela i ze znaleckého posudku MUDr. N., na který žalobce v průběhu správního řízení i v žalobě odkazoval. Měla tedy k dispozici celou řadu objektivních podkladů, na jejichž základě mohla kvalifikovaně posoudit zdravotní stav pana Ž. pro účely tohoto řízení. Krajský soud proto nepovažoval za nezbytné vyžádat si znalecký

posudek od ústavu soudního lékařství. Otázku vlivu napadení pana Ž. žalobcem na jeho zdravotní stav a trvání pracovní neschopnosti správní orgány v rámci řízení zodpověděly dostatečně přesvědčivě. Své závěry řádně doložily.

30. Také důkazy, které žalobce navrhuje k prokázání svých tvrzení, považuje soud za nadbytečné. Nahrávka rozhovoru pana Ž. s místostarostou obce ani obsah jeho stížností, které podával k různým správním orgánům, nemohou zpochybnit lékaři stanovenou diagnózu.
31. Krajský soud také nevidí žádný rozumný důvod, proč by si měl vyžádat zápis z přijetí pana Ž. k hospitalizaci do přerovské nemocnice. I pokud by bylo pravdivé tvrzení žalobce, že se v tomto zápisu uvádí, že pan Ž. vyvíjel na nemocniční personál nátlak, aby jej hospitalizovali, tato skutečnost nemá žádnou relevanci. Nijak nedokládá zdravotní stav pana Ž. během trvání dočasné pracovní neschopnosti. Ani sám žalobce blíže nevysvětluje, z jakého důvodu tento důkazní návrh uplatňuje a co se jím snaží prokázat.
32. Pokud jde o znalecký posudek MUDr. N., s jeho obsahem se řádně vypořádaly lékařky posudkové služby. Tento posudek potvrzuje, že pan Ž. trpí PTSD. Vyplývá z něj sice, že omezení pana Ž. v běžném způsobu života bylo z důvodu této nemoci jen mírné. Tento závěr však nemá vliv na posouzení délky jeho dočasné pracovní neschopnosti. Zároveň však podle posudku psychické potíže u pana Ž. přetrvávaly. I mírné omezení v běžném způsobu života může být dostatečným důvodem pro pracovní neschopnost. Zejména pokud, jak vyplývá z výše uvedeného, vykonával pak Ž. před svým napadením kreativní povolání. Tento posudek znalec zpracoval ke dni 14. 8. 2018. Novější zpráva z psychiatrického vyšetření ze dne 8. 11. 2018 (která byla jedním z podkladů pro posouzení zdravotního stavu pana Ž. lékařkou posudkové služby), uvádí, že v průběhu měsíců nemoc ustupovala pouze pomalu, pacient je zranitelný a nadále zůstává v sociální izolaci. Svou původní profesi není schopen vykonávat a bude hledat jiné pracovní uplatnění. Závěrem tato zpráva uvádí: „*nemoc na prognostické charakteristiky dlouhodobého trvání, závažnosti středně těžké duševní poruchy s negativním dopadem na sociálně pracovní fungování.*“ Ode dne 8. 11. 2018 byl pro PTSD pan Ž. dokonce uznán invalidním v 1. stupni invalidity (s platností do 31. 12. 2020).
33. Soud proto uzavírá, že z obsahu správního spisu je zřejmé, že se několik lékařů při hodnocení zdravotního stavu pana Ž. shodlo, že jeho pracovní neschopnost byla přímým důsledkem jeho napadení žalobcem ze dne 18. 12. 2017. Správní orgány tedy dostatečně prokázaly, že pan Ž. trpí PTSD, kvůli kterému jej uznaly dočasně pracovní neschopným. Tato nemoc představuje skutečnost rozhodnou pro vznik nároku na dávku nemocenského pojištění. Zároveň správní orgány prokázaly, že důvodem vzniku této nemoci bylo napadení pana Ž. žalobcem. Existuje tedy příčinná souvislost mezi protiprávním jednáním žalobce a vznikem skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku nemocenského pojištění. Rozhodnutí žalované, jakož i rozhodnutí OSSZ je proto věcně správné. Žalobní námitky nemohly vyvrátit jejich správnost a zpochybnit jejich závěry.

VI. Závěr a náklady řízení

34. Krajský soud posoudil žalobní námitky jako nedůvodné. Proto žalobu zamítl [§ 78 odst. 7 s. ř. s.].
35. O nákladech řízení rozhodl v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému v souvislosti

s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 27. ledna 2021

Martin Kopa, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
B. Z.